

Korint'anom - kniha nápravy

57-0414, Jeffersonville, IN
(CORINTHIANS, BOOK OF CORRECTION)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Korint'anom - kniha nápravy

(CORINTHIANS, BOOK OF CORRECTION)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 14.4.1957 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2017.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ Dobré ráno, priatelia. Povedal som bratovi Nevillemu, že som bol dnes ráno trochu zachrípnutý, a tu prichádza to prebudenecké zhromaždenie, nepokúšal by som sa dnes ráno ku vám kázať, pretože som príliš zachrípnutý. Ale keďže sme tu taká malá skupinka, mohol by som mať malú lekciu nedeľnej školy a nechať ho trochu kázať, a tak budeme... Budem tu mať iba malú lekciu z Biblie alebo niečo, a môžeme rozprávať možno tak pätnásť, dvadsať minút. A možno nám z toho Pán niečo udelí. No, On ku nám bol veľmi dobrý, veľmi dobrý.

² A tak, sme unavení. Minulý večer som bol trochu dlhšie hore. Potom, ako som bol... Odkedy som prišiel dnu, prichádzalo mnoho telefonátov a stalo sa, že som si všimol môjho malého chlapca, ako mal za hrst' sklenených guľôčok, skrátka ich prežúval a jedol ich, sklenené, a prehítal tieto... To bolo sklo, a tak sme ho vzali a vyčistili sme mu jeho malé ústa. Potom som s ním bol väčšinu noci hore, takže som dnes ráno trochu unavený.

A ihneď o dvanástej som musel odísť kvôli Kentucky a odísť tam dolu do Kentucky na jednu schôdzku. A potom v tento nadchádzajúci týždeň prichádza naše zhromaždenie, a teraz sa chcem pokúsiť niekoľko večerov iba rozprávať, ak budem môcť. Vôbec nie som prechladnutý; skrátka som musel kázať tak mnoho, že sa mi stratil hlas. Rozumiete? Toto sú už štyri mesiace. Rozumiete? A tak po tomto odchádzam do Kanady a potom naspäť na naše obvyklé zhromaždenia a do zámoria.

³ No, zatiaľ čo som tam len pred chvíľou sedel a rozprával sa s Leom a Genem, premýšľal som tu o Písme, ktoré by sme dnes ráno mohli použiť, ak... No, prv som si tam len na chvíľu išiel sadnúť; bol som tak unavený. Potom som si pomyslel, že by to nevyzeralo správne, aby som sedel tam vzadu v tej miestnosti a zhromaždenie je tu vonku. No, Pán by nemusel tam dozadu prísť. Chcel som vyjsť sem von, kde On je. A tak...

⁴ Verím, že vidím jeden z dôvodov, ktoré ma sem dnes ráno pritiahli. Je tu brat Littlefield, ak... Chcel ma po zhromaždení len na chvíľu vidieť. A brat Littlefield je zhora z Tennessee, tam, kde sme

nedávno mali tie veľké zhromaždenia v telocvični na strednej škole. Jednoducho si nedokážem spomenúť, ako sa volalo to mesto. Odkiaľ si, brat Littlefield? Cleveland, Cleveland, Tennessee.

A tak sme tam hore mali nádherný čas. A on je v – prechádzal tadeto, aby ma pozdravil. A tak som mu povedal, že dnes ráno budem dolu. Išli sme dnes ráno niekam inam, a potom tam boli niektorí priatelia, ktorých som chcel navštíviť, nie kázať, len ich navštíviť, pretože som im slúbil... A potom tu bol brat Littlefield a dr. Beelan a oni, tak som chcel dnes ráno len prejsť okolo a vidieť ich, to je dôvod, prečo som sa zastavil.

⁵ A tak teraz, tam v Knihe Korint'anom, asi v 10. kapitole a prvé 4 alebo 5 veršov, len nad tým chvíľku premýšľajme, aby tak náš brat mal čas na kázanie.

No, skloňme prv svoje hlavy v Jeho Prítomnosti.

⁶ Požehnaný nebeský Otče, je to naozaj s vďačnými srdcami, keď sa v tento deň pred Tebou pokorne skláňame, aby sme Ti poďakovali za dobré veci života. A ako si uvedomujeme, že život sám o sebe je len jedným veľkým bojom, ak to nemáme jedným spôsobom, máme to iným. Ale jedného slávneho dňa bude boj zakončený a uvidíme Ježiša, ktorého sme očakávali, aby sme Ho uvideli, odkedy sme sa do Neho zamilovali, spoznali sme Ho a stali sme sa Jeho príbuznými. A sme tak šťastní, že jedného dňa Ho budeme vidieť.

No, dnes sme sa zastavili pod starým dubom, ako to bolo tam vtedy, kvôli úteche ako Abrahám, keď tam sedel a očakával, a Boh a dvaja Anjeli prišli hore a rozprávali sa s ním; a my dnes ráno jednoducho očakávame na Teba, že ku nám prídeš a budeš hovoriť do našich sŕdc skrze Svoje Slovo, Pane, ako máme okolo Neho obecenstvo.

Žehnaj nášho drahého milovaného pastora, Pane. Modlíme sa, aby si mu dal silu a odvahu. Modlíme sa, aby si žehnal tento malý zbor, diakonov a všetkých, ktorí sú tu zahrnutí, Pane, a všetkých, ktorí sem prichádzajú, a nie len sem, ale aj na iné miesta, Tvoju Cirkev po celom svete. Žehnaj našich bratov, ktorí sú na návšteve a sú tu dnes ráno s nami na zhromaždení. Modlíme sa, aby si bol s nimi a posilňoval ich. Odpusť nám naše hriechy a hovor ku nám skrze Svoje Slovo. Prosíme o to v Kristovom Mene. Amen.

⁷ Ak sa nemýlim, dnes ráno tu sedí brat Coats. On bol... Minulý večer sa za neho modlilo v nemocnici pre veteránov; rakovina. A sme tak šťastní, že vás tu dnes ráno vidíme, brat a sestra Coats.

⁸ No, v Knihe KorintĀnom, 10. kapitola. TĀto Kniha KorintĀnom je Kniha nĀpravy. Mali by sme vziať Knihu KorintĀnom. To je jedinĀ zbor v celom Novom ZĀkone, s ktorĀm tĀ vodcovia mali podĀa vĀetkĀho takĀ problĀmy. Ale KorintĀnia boli vĀdy v problĀmoch. Pavol, keĀ priĀiel medzi nich, jeden mal jazyk, jeden mal ŀalm, jeden mal pocit a senzĀciu. A on mal s tĀmito KorintĀnmi neustĀle problĀmy, aby ich udržal v jednej lĀnii.

Ak si vĀimneme, on tĀch KorintĀnov nemohol uĀitĀ hĀbokĀ veci. Oni boli len v akomsi kojeneckom stave. Oni... On ku nim nemohol prĀstĀ v hĀbokej hĀbke, s takĀmi posolstvami, ako to robil pri Efeŀanoch a ako to robil pri Rimanoch, a vyuĀovĀť ich hĀbokĀ veci, pretože oni neboli schopnĀ to uchopiť. Aŀ prĀliĀ viseli na nejakĀch malĀch senzĀciĀch a takĀch podobnĀch malĀch veciach. Len... „No, chvĀla PĀnovi, ja mĀm... PriĀlo ku mne zjavenie. MĀm ŀalm. MĀm proroctvo.“

Pavol povedal, „VĀetky tieto veci zlyhĀjĀ (VidĀte?), kaŀdĀ jedna z nich.“ Nie sĀ na to, aby sa na ne prĀliĀ spoliehalo. A tak... Ale to, Āo sa snaŀil dostať do Cirkvi, bola tĀ kotva, kde mĀme kotvu v Kristovi, kde nespoliehame na nejakĀ senzĀcie, nespoliehame na zjavenia, nespoliehame na tieto veci. Iba spoliehame na Krista. Skrze vieru sa hĀbeme tam von. Len...

⁹ VĀimli sme si, ŀe Pavol tam tĀch Efeŀanov mohol vyuĀovĀť o tom, ako boli predurĀenĀ spred zaloŀenia sveta do adopcie za synov BoŀĀch. No, on... KorintĀnia o tom niĀ nevedeli. Oni len... Museli mať nejakĀ malĀ pocit alebo nieĀo, malĀ senzĀciu: jeden toto, to a tamto, a oni na to spoliehali. Nemohol ich vyuĀovĀť hĀbokĀ veci.

A tak si myslĀm, ŀe to je skvelĀ, keĀ mĀte ĀudĀ, ktorĀch mĀŀete vyuĀovĀť hĀbokĀ veci. A Duch SvĀtĀ mĀŀe zavĀiĀť tieto veľkolepĀ pravdy a zakotviť ich do ĀudskĀch sĀdc, a tak vedia, kde stoja; senzĀcia alebo bez senzĀcie; proroctvo alebo bez proroctva, a ĀokoĀvek by to mohlo byť. ĀokoĀvek to... Ak ich...

¹⁰ No, pamĀtajte, my nie sme... NesnaŀĀm sa povedať, ŀe Boh nekonĀ skrze proroctvo a takĀ veci. Ale my nespoĀĀvame na tom. MĀme tam vo vnĀtri hĀbĀie uchytenie. Rozumiete? Lebo on povedal, „KdekoĀvek sĀ proroctvĀ, to sa pominie; kde sĀ jazyky, to skonĀĀ. A kde sĀ...“

A vĀetky tieto senzĀcie, ktorĀ tĀ KorintĀnia mali, ani jedna z nich nebola dĀkazom, ŀe boli spasenĀ. Ani jedna z nich nebola dĀkazom, ŀe boli spasenĀ.

Nie, ak by si mohol vykrikovať, ak by si mohol prorokovať, ak by si mohol uzdravovať chorých, ak by si mohol hovoriť v jazykoch, ak by si mohol vykladať jazyky, ak by si mal múdrosť a mal poznanie, nič z toho neznamená, že si spasený, ani jedno z toho. Mohol by si mať každé jedno z toho (Pavol povedal v 1. Korint'anom 13) a byť stratený. „Som ničím.“ Vidíte? Ale keď máš lásku, kotvu...

¹¹ Dnes ráno, asi hodinu predtým, ako sa manželka zobudila, bol som hore a Pán mi zjavoval niečo ohromné o tom, ako Boh Svoju Cirkev viaže dokopy putami lásky. A ako to tak musí byť; neexistuje pre človeka žiaden iný spôsob, aby bol spasený okrem toho, že je znovuzrodený. Ak Boh dá, chcem na to tento nadchádzajúci týždeň kázať, a jednoducho sa to materializuje v mojom srdci; možno, ak mi Pán dá ohľadom toho poslanstvo.

¹² No, toto poslanstvo dnes ráno, ako mi to prišlo na srdce, je poslanstvom varovania. A myslel som, že ak by sme možno mohli dostať toto varovanie ku ľuďom, ako tam Pavol varoval týchto Korint'anov, ak by sme mohli dostať toto varovanie ku ľuďom, keďže vieme, že teraz stojíme pred prebudením a časom preskúmania, keď musíme byť preskúmaní. No, Pavol povedal:

Lebo nechcem, aby ste nevedeli, bratia, že všetci naši otcovia boli pod oblakom a všetci prešli cez more

a všetci boli pokrstení v Mojžiša v oblaku a v mori...

No, on im dáva porozumieť, že keď Boh vyviedol Izrael z púšte – do púšte, aby Mu slúžili a aby ich vzal do zaslúbenej zeme, oni... On tu ukazuje príklad toho, ako sme my vyvedení zo všetkých materiálnych vecí, všetkých rituálov a nariadení, oni boli takisto.

¹³ A trocha ďalej v našej lekcii zistíme, že mnohí z nich boli zavrhnutí, pretože mohli robiť všetky tie rituály, všetky nariadenia a všetko, čo Boh požadoval, a ich srdcia stále neboli v poriadku s Bohom.

No, môžeme robiť mnoho vecí. Môžeme prijímať komúniu (*večeru Pánovu*). Mohli sme byť pokrstení. Môžeme chodiť do zboru, mať naše mená v knihe alebo byť tak úctyplní a úctiví, ako len môžeme byť, a stále byť stratení. To je vážne varovanie. Mohli by sme sa tak radowať, keby padal Duch. A na zhromaždení, kde bolo kázané Slovo, a naše duše by sa len radovali zo Slova a stále by sme boli stratení. Dážď padá na spravodlivých i na nespravodlivých. Ten istý dážď, ktorý spôsobuje, že rastie pšenica, tiež spôsobuje, že rastie burina. Ide o prirodzenosť tej plodiny. Rozumiete? Prirodzenosť je to, čo hovorí, čím

ďalšej časti týchto zhromaždení. Prosíme o to v Kristovom Mene. Amen.

⁵⁷ No, nech vás Pán ozaj hojne požehná. A ja... Prepáčte, že som tu vzal niekoľko minút navyše, potom, ako bola rozpustená nedeľná škola. A modlím sa, aby vás Boh žehnal. Nehovoril som tieto veci; toto je zo Slova Božieho. Oni sú pre nás príkladmi. Sú príkladmi.

A teraz sa pozri, priateľu, ako by si sa cítil, ak by si vedel, že manželka, ktorá ťa bozkáva, je zradkyňou? Pomysli na to. Preštuduj to trochu. Čo by si si pomyslel? No, keď prichádzaš ku Bohu ako zradca, nerob to. Buď skutočný. Nemusíš brať senzácie. Nemusíš brať niečo iné, keď celé nebesia sú dnes plné skutočnej, ozajstnej lásky Božej. Prečo brať náhradu, keď môžeme obdržať to skutočné? Je to pre teba.

No, nech vás Pán žehná, ako odovzdám službu nášmu pastorovi, a nezabúdajte na tento týždeň. Budú malé prebudenecké zhromaždenia pre blízke okolie a taký malý okruh okolo týchto tunajších miest. Vezmite telefón, zavolajte niekoho, povedzte im, aby prišli. Budeme mať zavolania ku oltáru a očakávame počas tohto týždňa dobrý čas v Pánovi. Nech vás Pán žehná, až kým vás neuvidím nasledujúcu stredu večer.

***

sme. A tak, to je tá prirodzenosť, ktorá je v nás, ktorá hovorí, čím sme. Rozumiete?

Nie to, že by sme mohli byť tak nábožní, že by sme v nedeľu nepohli rukami, aby sme nič neurobili. Nemuseli by sme v nedeľu ani urobiť steh na našich šatách. Nemuseli by sme sa ani cítiť ospravedlnení, že by sme si v nedeľu kúpili jedlo. A mohli by sme byť tak nábožní a tak úctyplní. Ale jednako, ak nie sme doslovne znovuzrodení z Ducha Božieho, tak len uctieваме nadarmo. A tak teraz, je to ozaj tvrdé a chceme na to skutočne prísť a spoznať pravdu; pretože pamätajme, nedostaneme ohľadom tohto druhú šancu. Je to len tento jeden krát. Takže by si si mal byť naozaj istý.

¹⁴ No, všimnite si, „Nechcel by som, aby ste nevedeli, bratia.“ No, títo Korinťania, čo som povedal prv? Oni zakladali svoje večné uchopenie na nejakej senzácii. Pavol povedal, riekol tam, „Keď prichádzam medzi vás, jeden má toto a druhý má tamto, a jeden...“ Teraz povedal, „To všetko je v poriadku. Nič proti tomu nemáme. Ale stále to nie je to, o čom hovoríme. (Rozumiete?) To nie je to.“

¹⁵ Pamätám sa, keď som bol prv obrátený a začal som vidieť konanie Ducha a to, ako niektorí mohli jednoducho napodobniť ozajstného skutočného Ducha Svätého až takým spôsobom, že by to bolo... No, bolo jednoducho takmer nemožné povedať, ktoré bolo správne a ktoré nesprávne.

A videl som jedného muža, o ktorom som vedel, a ja – a skrze rozpoznanie som vedel, že ten muž žil s manželkou iného muža. A tu on stál a hovoril v jazykoch a výklad a všetko možné, a vydával posolstvá a bolo to... A potom som sa stretol s iným človekom na mieste, kde som sa s ním chvíľu mohol rozprávať, a bol to ozajstný skutočný Kresťan. A pomyslel som si, ako môže ten Duch, ten istý Duch, kde ja... To bolo vtedy, keď som prvýkrát videl letničných, a bolo to v Mishawaka, Indiana. A poviem vám; to istotne... Počas prvých pár hodín, keď som tam bol, som si myslel, že som bol medzi anjelmi. A v priebehu ďalších pár hodín som si myslel, že som medzi démonmi, keď som videl týchto dvoch mužov, jeden vydával posolstvo, druhý vykladal. Nikdy predtým som nepočul hovorenie v jazykoch a také veci.

A sledoval som tie duchy, ako sa pohybovali; pomyslel som si, „Ó, no teda, započalo to veľké milénium.“ A potom, keď sa mi tam vonku naskytla možnosť porozprávať sa s jedným z nich a mohol som povedať, z čoho bol utvorený; ten jeden tam bol tak zlý, ako len mohol byť.

A v ten večer som ich znova sledoval a premýšľal som, „Ó, dostať ma odtiaľto preč. Nemôžem tomu rozumieť, ako je toto možné.“ A videl som, že tie veci boli v Biblii. Ale tu bol jeden, ktorý to robil, a nemal Ducha Božieho, a ten druhý, ktorý to robil, mal Ducha Božieho. Potom som bol celý zmätený a pustil som celú tú vec.

¹⁶ A o niekoľko rokov neskôr, potom, ako skončila potopa, kráčal som hore po ceste, išiel som ku Green's Mill. Pán Isler, štátny senátor, ktorý prichádza sem do zboru, on ma stretol na ceste, objal ma a povedal, „Billy, čo teraz pre teba znamená Kristus?“ Môj otec bol preč; môj brat bol preč; a moja manželka bola preč; moje bábätko bolo preč; a ja... Povedal, „Čo On znamená?“

Povedal som, „Pán Isler, On pre mňa znamená viac ako život.“ Povedal som, „Niečo sa vo mne udialo. Pred pár rokmi do môjho srdca prišiel Kristus a ja... Jednoducho sa to stalo väčším, než som ja sám. To je jednoducho niečo, čo sa stalo. Nebolo to preto, že som bol nábožný; nebolo to... To je jednoducho niečo, čo pre mňa urobil Boh skrze milosť.“ A povedal som, „Hoci by ma zabil, stále by som Mu rovnako dôveroval. A ak by som bol v pekle a bola by v pekle taká vec ako láska, stále by som Ho miloval.“ To je celé. To je niečo tu vo vnútri. On má pravdu; zaslúžim si každý trest, ktorý som kedy mal. Vy takisto. Ale to je tá kotva, to niečo, tá kotva lásky Božej, ktorá drží v ľudskom srdci, ostatné veci sa stávajú druhoradé.

¹⁷ Ako som tam hore sedel na brvne, modlil som sa ohľadom niečoho iného a moja Biblia sa otvorila a čítal som 6. kapitolu v Knihe Hebrejom. A čítal som tam o tom, že „Je nemožné pre tých, ktorí raz boli osvietení a stali sa účastníkmi Ducha Svätého, ak by odpadli preč, aby sa znova obnovili k pokániu. Lebo dážď, ktorý prichádza na zem, aby ju zavlažil, aby priniesla to, na čo je pripravená. Ale to, čo je blízke zavrnutiu, trnie a bodľač, ktoré sú blízke zavrnutiu, majú byť spálené.“

A Duch Svätý mi o tom ďalej rozprával. „Čo to je?“ Čítal som to znova, a potom prišlo videnie. A videl som, ako predo mnou stál svet, otáčal sa; bol celý poobrábaný, a ako pooraný a pripravený na sadenie. A prešiel tade Muž v bielom a sadil semeno. A potom ako prešiel za obzor zeme, vyšiel iný muž v čiernom a sadil za Ním semená. A keď vzišli tie semená, ktoré zasadil ten dobrý Muž, bola to pšenica. A ten zlý čierny muž vyšiel, sadil semená a bol oblečený v čiernom, to vzišlo a bola to burina. Ó, a jedno bolo v protiklade ku tomu druhému.

A v tom videní nastalo velikánske sucho. A tá malá pšenica sklonila svoju hlavu; bola tak smädná po vode. A tá burina sklonila svoju

Približujeme sa ku tomu posvätnému týždňu, ktorý oslavujeme ako Veľký piatok a Veľkú noc, vzkriesenie. Hoci sme tento rok mohli byť lojálni cirkvi, hoci sme mohli prijímať večeru Pánovu, hoci sme mohli vykrikovať, mohli sme urobiť mnoho vecí; ale, ó, Bože, pozri sa dolu do môjho srdca. Hovorím sám za seba. Pozri sa do môjho srdca, do srdca týchto ľudí, ktorí sú tu dnes ráno, a preskúmaj nás, Pane. Ak tam je niečo, čo zaberá miesto Krista, ó, Bože, vezmi to preč. Ak to je lenivosť, ak nedostatočnosť, ak to je... Čokoľvek to môže byť, ja neviem, ale, Bože, vezmi to od nás. Ó, nechceme byť zavrnutí rovno tu v čase bitky, zavrnutí od Boha a byť Jeho nepriateľom.

Ó, Bože, pozri sa do našich srdc; preskúmaj nás skrze Svojho Svätého Ducha a daj nám dnes ráno vidieť, ak je v nás nejaká zlá vec. Ak je, vezmi ju preč, Otče. Kladieme to teraz na oltár a kráčame preč a nechávame to tam. Ak to je nečinnosť, ak to je rozčúlenosť, ak to je ľahostajnosť, ak to je zanedbávanie, ak to je... Čokoľvek to môže byť, ak to je nenávisť, ak to je zlomyseľnosť, ak to je zvada, ak to je... Čokoľvek to môže byť, ó, Bože, vezmi to dnes od nás.

⁵⁶ A pri tomto nadchádzajúcom prebudeneckom zhromaždení, nech by sme boli tak plní Tvojej ľúbeznosti, Pane, že až prídu mnohí a budú spasení. Táto malá komunita, ktorá tu je, kde sme sa tak veľmi snažili, teraz prvé prebudenecké zhromaždenie v priebehu desiatich rokov kedy som mal... No, modlíme sa, aby si nám do srdc udelil skutočného, opravdivého Ducha, a nech sa tam zakotví na večnosť. Udeľ to, Pane.

Spôsob, aby sme skúmali samých seba, my, ženatí ľudia, akým spôsobom zaobchádzame s našimi manželkami, akí sme verní, alebo aké verné sú nám naše manželky. A nech to dnes ráno len vsiakne do našich srdc, ako by sme zmýšľali, ak by sa niečo také stalo v našom dome. A potom, nech obrátíme našu náklonnosť ku Tebe a povieme, „Ó, Bože, buď mi milostivý.“

Ó, ak by manželka prišla len raz za mesiac a vložila svoju ruku do tvojej a povedala, „Drahý, milujem Ťa.“ A išla ďalej, ó, ako by to vyzeralo, že si ma nevšíma. Ako by to vyzeralo, že niečo by nebolo v poriadku. A, Bože, keď možno raz za mesiac, alebo raz za čas, keď prídeme do zboru a obetujeme krátku modlitbu, ó, Ty chceš našu lásku, naše obecenstvo po celý čas, a aby naše myšlienky a sústredenia nášho srdca zostávali na Tebe. Udeľ to, Pane. Ó, zachovaj naše srdcia tak upriamené na Teba, že svetské veci sa stanú slepými a tak bezvýznamnými. Udeľ to, Pane. Vypočuj nás teraz a žehnaj nás v

⁵³ Toto je nedeľná škola a pamätajte, že to je lekcia pre vás. Buďte tým vo svojom srdci. Nech má Kristus prvé miesto ako pri skutočnej žene voči jej manželovi. Žiadne iné ruky by sa jej nikdy nemohli dotýkať. Žiaden iný bozk, nezáleží na tom, ako pôvabne to vyzerá, ona by mala odvrátiť svoju hlavu. Ona má jednu lásku a to je voči jej manželovi. Je to tak. Nezáleží na tom, aký by ten muž mohol byť príťažlivý a ako uhladene a upravene by mohli vyzeráť jeho vlasy a ako by sa mohol držať vystretý, nie veru, vôbec nie; ona miluje toho manžela a on je tým jediným, ktorého miluje. Ona odovzdáva všetky svoje cnosti a všetky svoje bozky, všetku svoju lásku a všetko svojmu manželovi a jedine jemu. Rozumiete, čo tým myslím?

A vy sa vzdávate všetkého zo sveta, nezáleží na tom, ako dobre to vyzerá, ako pekne to vyzerá, a ako úchvatne to vyzerá.

⁵⁴ Tvoja cnosť je to, čo sa ti ráta. Nehovoríš, „Ó, haleluja, viem, že to mám, lebo som robil toto. Haleluja,“ a máš dostatok výbušnosti, aby si bojoval s cirkulárkou.

Dovoľ mi povedať ti, brat, je potrebná cnosť, ktorú si Kristus cení. „Hoci by som hovoril v ľudských a anjelských jazykoch; hoci by mi vytekala z oboch rúk krv; hoci by som vykrikoval a tancoval v duchu; hoci by som jedol Slovo Božie a miloval to; hoci by som pil z rovnakej duchovnej Skaly, ako to robia tí ostatní; hoci by som tlieskal rukami tak silno ako ostatní; hoci by som dokázal ronit krokodílie slzy; hoci by som mohol všetko toto robiť; ale ak tam nie je tá skutočne opravdivá, pravá kresťanská cnosť ku Kristovi, stávaš sa takým ako zvučiaci kov a cvendziaci zvon.

Pavol ohľadne tohto varoval svoj zbor, Korintský zbor, ktorý bol celý zamiešaný vo všetkých druhoch senzácií. Varujem vás, priatelia; pamätajte na to, že sa tam v deň súdu budem za vás musieť zodpovedať a vaša krv nebude na mne. Nezáleží na tom, akí ste lojálni k čomukoľvek inému; buďte lojálni ku Kristovi. Pamätajte na to, ako sa modlíme.

⁵⁵ Požehnaný nebeský Otče, prichádzame teraz v tomto prítomnom stave a vyznávame všetky naše prestúpenia. Ó, buď milosrdný, milostivý Bože. A modlíme sa, aby si sa pozrel dolu do nášho srdca v tejto hodine, zatiaľ čo očakávame s našimi hlavami sklonenými do prachu, pozri sa do srdca starého človeka, do srdca postarších žien, do srdca tých, ktorí sú v strednom veku, a mladých, dokonca malých detí, a nech preskúmame samých seba.

hlavu; bola smädná po vode. Potom tam hore prišiel obrovský oblak a začal padať dážď a tá malá pšenica sa pozdvihla a začala vykrikovať, „Chvála Pánovi! Chvála Pánovi!“ Bola tak šťastná, že dostala tú vodu.

A tá malá burina sa pozdvihla a začala vykrikovať, „Chvála Pánovi! Chvála Pánovi!“ za tú istú vodu.

Potom som tomu porozumel. Vidíte? Tu to je. Duch Svätý bude padať, ale „Podľa ich ovocia ich poznáte,“ povedal Pán Ježiš. Vidíte, vidíte? Nie skrze reakciu Ducha, či uzdravovali chorých alebo či hovorili v jazykoch alebo či spievali v Duchu alebo či sa radovali takto alebo onako; môžu to všetko robiť, a jednako byť stratení.

Ide o tvoj život, ktorý je v tebe; prežitie nového narodenia.

¹⁸ No, Pavol sa toto snažil dostať do tých Korinťanov.

Lebo nechcem, aby ste nevedeli, bratia, že všetci naši otcovia boli pod oblakom a všetci prešli cez more

a všetci boli pokrstení v Mojžiša...

Každý jeden z nich vyšiel na púšť. Ježiš povedal, „Nie všetci, ktorí hovoria, 'Pane, Pane,' vstúpia; ale ten, kto činí vôľu Môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“

Nejde o to, čo hovoríte. Mohol by si kázať Evanjelium a stále byť stratený. Istotne. Toto nie je len nejaká detská porcia. Toto je absolútne... Je to hlboké. A Kresťanstvo nie je o tom, byť niečím nafúknutým, ako, „No, budem chodiť do zboru a viem, že je to moja povinnosť, aby som chodil.“ To nie je Kresťanstvo. Brat, Kresťanstvo nie je... To je niečo, čo urobil Boh. Boh ťa vybral v Kristovi a predstavil ťa Kristovi ako dar lásky. A to je Božie povolanie, vyvolenie. A ak máme príležitosť stať sa takým typom osoby a odvrhujeme to kvôli malým svetským veciam...

¹⁹ No, počúvajte, ako pokračujeme.

A všetci jedli rovnakú duchovnú mannu.

Počuli ste ten 3. verš?

A všetci jedli rovnakú duchovnú mannu.

O čom to hovorí? Rituály cirkvi. Ľudia prídu do zboru a povedia, že činili pokánie a sú pokrstení v Krista, prijímajú Meno Pána Ježiša. A oni to tiež robili na púšti; Pavol povedal. To je to, čo robili Korinťania.

Oni prišli dnu a boli pokrstení v Krista, navonok prijali Krista vyznávajúc to, prijali Ho, prijali Ho intelektuálne.

Ale, brat, to je oveľa viac než intelekt, to ide poza to. To ide do rýdzeho narodenia, nie len mentálne poňatie alebo v emocionálnom vypracovaní, ale narodenie, prežitie, niečo, čo ide rovno dole hlboko do srdca a mení najvnútornejšiu bytosť, čo spôsobuje, že robíš veci, ktoré by si nijako inak nerobil. To spôsobuje, že miluješ tých, ktorí nie sú hodní milovania. Spôsobuje to, že sa správaš inak, ako si si kedy vôbec myslel, že by si sa správal. A keď povstanú situácie, to je tvoja kotva. Nemusíš sa v neistote čudovať, „Dokážem to?“ Ó, nie, nejde o to, či ti to ja dokážem, už to pre mňa zostalo dokázané. Kristus vo mne to Sám dokázal. A ja dôverujem iba v Jeho kotvu. Čo za nádherná vec.

²⁰ Všimnite si. Oni všetci prijímali komúniu. Ten život, ktorý bol v... Vieme, že to bol prirodzený proces, pretože to bolo niečo ako malé krúpy, ktoré padali z nebies, malé oblátky, ktoré na sebe mali med. Vidíte? Tá oblátka bola len ako malý keks, malá sušienka, a na vrchu mali med. A oni všetci mali na tom účasť. Každý jeden z nich prešiel cez Červené more a bol pokrstený skrze oblak a cez more v Mojžiša. Pritom, čo nasledovali jeho inštrukcie ako Božieho služobníka, všetci boli pokrstení v neho. Všetci boli nasledovníkmi, ako sme dnes my, vedení Duchom Svätým, tým veľkolepým Učiteľom kresťanskej Cirkvi. Sme vedení cez vodný krst. A on povedal, „Oni všetci prijímali rovnakú mannu.“

Čo to urobilo? Tá manna padala pre Kórača a pre jeho skupinu práve tak, ako padala pre Mojžiša, Kálefa a Józua. Oni všetci boli zmiešaní spolu, všetci mali účasť na krste, všetci mali účasť na členstve, všetci mali účasť na vyznaní a teraz mali všetci účasť na komúnii.

Uchopili ste to? Pozrite na to vážne varovanie. A vy, ľudia z modlitebne, nech to ide poriadne hlboko. Pamätajte, rovno tam visí vaše večné miesto určenia. Neprejdite len okolo toho, ako keby to bolo nejaké malé zachvenie alebo niečo. Toto je niečo, ku čomu musíme pristupovať s rešpektom. Je to niečo, od čoho závisí, či v budúcnosti budeme žiť, alebo nie.

²¹ Oni všetci boli pokrstení v Mojžiša cez Červené more; všetci nasledovali rovnakú Duchovnú Bytosť, Oblak a Ohnivý Stĺp. Všetci boli vedení rovnakým Anjelom. Všetci vyšli von pod rovnakým pastorom. Všetci boli pokrstení v mori. Všetci jedli z rovnakej duchovnej Manny a tá Manna bol Kristus. Kristus zostupuje dolu; manna zostupovala každý večer z nebies a vytratila sa tu, aby posilnila ľudí v ich putovaní.

Vedel by si si predstaviť, ó, dokázal by si si predstaviť svoju manželku, brat, ako prichádza a sedí na tvojich kolenách s jej ozdobnými ozdôbkami a jej krátkymi spodničkami a čipkovanými vecami, a jej vlasy sú celé upravené a vyzdobené a všetko také, a objíma ťa a hovorí, „Ó, Ján, jednoducho ťa milujem. Milujem ťa.“ A rovno vtedy vieš, že niečo nie je v poriadku. Nedôveruješ jej. Nezáleží na tom, ako pekne vyzerá a ako je dobre upravená, ak v nej nemáš tú dokonalú dôveru, niečo nie je v poriadku; to neuspokojí tú túžbu, ktorú by muž mohol mať po svojej manželke.

A teraz len pomysli na samého seba, ako sa pohrávaš so svetom a flirtuješ so svetom, a ideš dolu na svoje kolená a hovoríš, „Ó, Pane Ježišu, milujem Ťa.“ To je páliaci pokrytecký Judášov bozk. Presne tak.

⁵¹ Premýšľajte o týchto veciach; budeme mať prebudenecké zhromaždenia. Rozumiete? Ó, môžeš mať nastoknutý svadobný prsteň. To je pravda. Ale nie si manželkou. Ó, môžeš byť ženou; môžeš byť domácou pani; ale ak sa takto správaš, nie si manželkou. A nie si skutočným Kresťanom; nie si skutočným ozajstným produktom pre Krista, ak Ho nemiluješ, a to so všetkým, čo je v tvojom vnútri. Nestarám sa o to, či vyzeráš pekne alebo nie; miluješ Ho a vyjadruješ samého seba. Vtedy sa vy dvaja stávate jedno. Vtedy Kristus a Jeho Cirkev, nie skrze denomináciu, nie skrze krst, nie skrze senzácie, skrze nič iné okrem skutočnej lásky. Bol si vyťahnutý z Božej hrude, keď tam On bol ranený, a On ťa vytiahol a tvoja láska, tvoja vernosť a tvoja oddanosť dokazujú, čím si.

⁵² Vidíte, čo tým myslím? Či si celý vyzdobený, alebo či si... Nestarám sa o to, keby si moja manželka nikdy nečesala vlasy, ak by nenosila pekné šaty, nikdy nebude dňa – bola by mojou milou. Cením si ju kvôli jej oddanosti, jej cnosti. To, čím je; to je to, čím je.

A pri kresťanských mužoch a ženách, to je to, čím sme v očiach Božích. Tu nejde o to, že môžeme chodiť do najlepšej cirkvi alebo že sa môžeme najlepšie obliekať alebo sa môžeme dostať do tohto susedstva alebo môžeme robiť toto alebo môžeme jazdiť na tomto alebo môžeme robiť tamto. To s tým nemá nič spoločné. To je cnosť našej oddanosti a našej lásky ku Kristovi a to je narodenie. To je tá vec, ktorá prichádza. „A hoci by som hovoril ľudskými a anjelskými jazykmi, som ničím. Hoci by som krmil chudobných, hoci by som rozdal svoje majetky, hoci robím toto, robím to a robím tamto, som ničím.“ Čo by sa Kristus zaujímal o to všetko, čo dokážeš urobiť a čo takto dokážeš robiť, ak tam nie je tá skutočná opravdivá láska a vernosť? Popremýšľajte o tom, budete?

ako príde domov a jeho milá manželka ho čaká pri dverách, sadne si mu na chvília na kolená, aby mu trocha pohladila čelo a pobozkala ho na líce a objala ho a povedala, 'Drahý, viem, že si unavený, tvrdo si pracoval.' Potešuje ho. Ako on vie, že tá ruka okolo neho je celkom jeho. Je jeho. Nikdy nie je okolo akéhokoľvek iného muža alebo akejkolvek inej túžby. Ten bozk, ktorý je na jeho líci, je zo skutočného, čistého, svätého srdca, ktoré je jednoducho len jeho a jedine jeho. Ako vám to spôsobuje, že...“ Viem to.

Spôsobuje to, že napnete hrud' a poviete, „No, koniec koncov, nie som až tak unavený.“ Vidíte? To je to, niečo vám to robí.

No, chcem vám niečo povedať. Ale, čo ak by bol ten bozk na jeho líci a on nemá dôveru. Mohol byť na líci nejakého iného muža. Čo ak tie ruky, ktoré ho objímajú, objímali každého a stále túžia robiť to isté? Nebude to veľa znamenať. Nie je tam toho veľa. Prečo?

⁴⁹ No, oni boli na začiatku jedno. Boh, keď učinil človeka, On ho učinil dvojitou osobou, oboch, muža i ženu. On ho oddelil v tele a postavil ho tu na zemi v tele a tá ženská časť bola stále v duchu. Pozrite, priatelia. Boh bol tak opatrný. Ó, ako toto... Nech vás to neopustí. Boh nikdy nevzal za hrst' prachu, aby učinil Evu. Ona by bola iným stvorením; a ona nie je stvorením, ona je vedľajším produktom. A Boh ide do srdca Adama, berie toto rebro priamo spod jeho srdca. A berie rebro a tvorí manželku, a samotná časť Adamovho ducha bola v žene, a tí dvaja sú jedno. Duša, telo, duch, oni sú jedno. Sú dokonale jedno, skutočná žena, skutočný manžel a skutočná manželka. Oni sú spolu jedno.

Čoho je to typ? Krista. Z Jeho hrude, nie vedľajší produkt, nie metodista alebo baptista alebo letničné vyliahnutie. Nie veru. Ale zo Svojho vlastného srdca vyňal Svoju milú, ktorá je tak čistá a verná, ako len môže byť. Je tak verná ako ľalia.

Pozrite sa tam späť, Šalamún hovorí, „Pod', moja láska, kráčajme medzi granátovými jablňami. Naplnme sa láskou.“ A keď skutočný veriaci otvorí svoju náruč s čistým srdcom a uchopí sa Krista, náklonnosť tej osoby milujúcej Krista ide do Jeho hrude ako Jeho manželka, práve tak, ako to muž robí skutočnej manželke.

⁵⁰ Akým typom osoby by sme mali byť? Či odohrávame rolu smilnice voči Kristovi? Spoliehame sa na nejaké niečo malé, beháme za svetom a svetskými vecami a sme svetsky-zmýšľajúci a bez tej skutočnej lásky a oddanosti, ktorú by sme mali mať?

A Kristus prišiel z nebies a dal Svoj život, „aby ktokoľvek verí na Neho, nezahynul, ale mal večný Život.“ Kristus zostúpil a stal sa našou Mannou.

Oni jedli z rovnakých duchovných požehnaní. A preto môže rovno medzi ľuďmi padnúť Duch Svätý, a obaja kresťania, vlažní a poloviční veriaci a hraniční veriaci budú jesť to isté. Ale to jednako ešte neznamená to.

Ó, ako by som si prial, aby som mal slová, ktorými by som to mohol poriadne zatĺcť, a urobiť to istou vecou v srdci každej osoby, ktorá tu je, aby ste videli, aká je toto hlboká vec. To nie je niečo na hranie. To nie je iba chodiť do zboru.

²² No, počúvajte, „Oni všetci jedli rovnakú duchovnú mannu.“ Pomyslite na to: duchovná Manna. „Ó,“ povieš, „viem, že som spasený. Haleluja. Vykrikoval som v duchu. Cítil som toto.“ To s tým nemá nič spoločné. Vidíte, ako zakladáme naše večné miesto určenia na senzácii? Môžete vidieť, ako v tomto dni, v ktorom teraz žijeme, ľudia zakladajú svoje miesto určenia len na nejakej malej senzácii? Ó, hovorí, „Ja viem, že to mám, pretože som cítil, ako cezo mňa prešla moc. Robil som toto.“ To všetko môže byť úplná pravda a stále si stratený.

²³ Ó, ak by sme len mali chvíľu. Len sa tu na chvíľu obráťme do 1. KorintĀnom 13 a vypočujme si, čo tu o tom má Pavol do povedania.

Keby som hovoril ľudskými jazyky aj anjelskými, a keby som nemal lásky... (To je láska.) ...bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.

A keby som mal prorocstvo a rozumel všetkým tajomstvám a mal každú vedomosť a keby som mal akúkoľvek vieru, takže by som vrchy prenášal a lásky keby som nemal, nič nie som.

Počúvajte, ako to ten striktný starý apoštol zatĺka do tohto „senzačného“ zboru, v ktorom zakladali svoje nádeje na nejakej senzácii. No, toto je nedeľná škola. Toto je miesto nápravy. Toto je miesto vyučovania. A beda tým ľuďom, ktorí sa postaví za kazateľňu a budú zväzdať do bludu. Brat, je čas, aby sme porovnali Písmo ku Písmu. Je to tak.

²⁴

A keby som venoval všetko svoje imanie na nakrímenie chudobných a keby som vydal svoje telo, aby som bol upálený, a lásky keby som nemal, nič mi to neprospejeva.

Vidíte, všetky vaše dobré skutky; všetky vaše dobré činy; všetky duchovné veci, ktoré máte; všetky dary, ktoré máte; všetky senzácie, ktoré máte; všetka radosť, ktorú máte; všetok pokoj, ktorý máte; to s tým od začiatku nemá vôbec nič do činenia. Pomyslíte na to na chvíľu! A pomyslíte na dnešné cirkvi. Naše veľkolepé cirkvi, presbyteriánsku, metodistickú, baptistickú a denominačnú, oni si myslia, že kvôli tomu, že povedia, „Ja verím,“ prídu dnu, zapíšu svoje meno do knihy, a že tým to je vybavené. Ako veľmi sú mimo.

Naši letniční ľudia si myslia, no, že kvôli tomu, že mali malú senzáciu, cítili sa dobre, hovorili v jazykoch, mali na svojich rukách trocha krvi, na svojej tvári trocha oleja alebo niečo také, „My to máme.“ Ó, desať miliónov míľ pomimo. Pochopili ste to? Vidíte, ako diabol, boh tohto sveta, oslepil ich oči? A oni len takto žijú a pokračujú ďalej. Počúvajte:

A keby som venoval všetko svoje imanie na nakrmenie chudobných a keby som vydal svoje telo, aby som bol upálený, a lásky keby som nemal, nie som ničím.

Pozrite sa na všetky tie dary, všetky tie dobré veci. „Kýmim chudobných, cítim v srdci, že som v poriadku. Robím toto. Robím tamto. Chodím do zboru. Hovorím v jazykoch. Prorokujem. Uzdravujem chorých. Kážem Evanjelium. Robím tieto veci.“ Pavol povedal, „Stále som ničím.“ Všetky tie veci môžu byť telesne napodobené. No, čo on hovorí?

Láska zhovieva, je dobrotivá; láska nezávidí; láska sa nechľúbi, nenadúva sa,

nechová sa neslušne, (Len pomyslíte) ...nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé...

Láskavosť; láska. Čo je láska? Boh. Ako ku tebe prišiel Boh? Skrze narodenie. Rozumiete?

²⁵ No, oni všetci boli pokrstení v Mojžiša. Všetci jedli z komúnie. Všetci mali rovnakú duchovnú Mannu, ktorá prišla od Boha. Každý jeden z nich jedol rovnakú vec.

A dnes stojíme rovno okolo, počúvame Slovo a radujeme sa z Toho, prijímame Mannu, jeme To a hovoríme, „Ó, haleluja, to je dobré. Ó, cením si to. Áno, bol som pokrstený v cirkvi. Prijal som a učinil svoje vyznanie. Zapísal som si meno do knihy. Som právoplatný člen.“ Všetko to je úplne nadarmo, ak tam nie je niečo, čo urobil Boh. Ak to je... To sú

Pamätajte. Ó, povieš, „Som úprimný.“ Takisto boli oni. Opustili svoje domovy a vyšli von, dokonca vystavili svoj krk na smrť, aby nasledovali. Urobili toho omnoho viac než to, čo musíme robiť my. To s tým nemalo nič spoločné.

Len pomyslíte, Biblia povedala, „Uctievať Ma nadarmo. Uctievať Ma nadarmo,“ absolútne ozajstné uctievanie nadarmo. Kde to začalo? Rovno zo záhrady Eden, Kain. On Boha uctieval práve tak, ako to robil Ábel, ale uctieval Ho nadarmo. Tak veru.

⁴⁶ „Je cesta, ktorá sa človeku zdá správna.“

Povieš, „No, prečo to tak je? Činil som pokánie. Prečo to tak je, že nie som v poriadku. Činil som pokánie, myslím, že som práve tak dobrý ako ktokoľvek iný. Chodím do zboru. Bol som pokrstený. Obdržal som požehnanie Božie. Milujem dobrú kázeň. Milujem Slovo Božie. Rád To čítam a tiež dostávam duchovné požehnanie. A, haleluja, môžem prorokovať. Môžem hovoriť v jazykoch. Vykonal som všetky tieto veci. Chceš mi povedať, že to je nadarmo?“

Nehovorím, že to je nadarmo. Ale je možné, že to môže byť nadarmo. Je to tak. Záleží na tom, čím si tam vo vnútri. Presne tak. Ide o to, kým si ty, ktorý to prijímaš. Ak nie si znovuzrodený, ak tam skutočne niečo v tebe nie je, potom to je nadarmo. Všetky požehnanie s tým nebudú mať nič dočinenia.

⁴⁷ No, ešte jeden.

Ani nesmilnime, ako niektorí z nich smilnili, a padlo ich v jeden deň dvadsaťtri tisíc.

Páchanie smilstiev, to je duchovné smilstvo. Ak by sme mali čas... Nedeľná škola skončila. Duchovné smilstvo...

Ani nepokúšajme Krista, ako tiež niektorí z nich pokúšali a pohynuli od hadov.

Ani nerepčite, ako niektorí z nich reptali a zhylnuli od zhubcu.

Reptanie, žiadostenie, miešanie sveta s tvojím náboženstvom, vychádzanie von... Boh miluje čistotu, naozaj čistú.

⁴⁸ Dnes ráno som rozprával, myslel som na to, čo...No, teraz budeme končiť. Premýšľal som o tomto, „Čo je milšie v živote muža, čo je milšie, ako prísť domov, keď je unavený, a príde strhaný s taškou v ruke, potom, čo pracoval celý deň, oral alebo čokoľvek by to mohlo byť,

na cirkevnom poriadku, na prijímaní komúnie, na jedení z tej duchovnej Skaly.

Povieš, „Poznám toto, brat, že som okúsil Boha.“ To môže byť úplná pravda. Ale do akého miesta to vpadlo? To je ďalšia vec. Do akého druhu nádoby to vošlo? Spravodliví a nespravodliví.

⁴⁴ No, počúvajte.

A to všetko sa nám stalo výstražným príkladom nato, aby sme neboli žiadostiví zlého, ako aj oni žiadali.

Aká bola ich žiadosť? No, počúvajte, chcem sa dostať len trocha ďalej, ak mi prepáčite.

Ani nebud'te modlármi...

Ó, povieš, „Vďaka Bohu, že nie som modlár.“ Počkaj chvíľu. Preskúmajme to skrze Slovo. Povieš, „Neuctieval by som modlu.“ To koniec koncov neznamená, že uctievaš modlu. Stačí, aby si bol nečinný, nič nerobil. [Brat Branham používa slovnú hračku, v angličtine slovo „modla“ = „idol“ a slovo „nečinný“ = „idle“, obe slová sa vyslovujú rovnako – pozn.prekl.] Ideš do zboru. Áno, to je v poriadku, ideš naspäť domov, nič s tým nerobíš. Brat, skutočne znovuzrodený muž alebo žena nemôžu zostať potichu. Niečo v nich je. Musia svedčiť. Musia niečo robiť. Sú nútení niečo robiť. Nemôžu zostať mlčať.

⁴⁵ Počúvajte.

Ani nebud'te modlármi ako niektorí z nich, ako je napísané: Posadil sa ľud jest' a piť, a vstali, aby sa hrali.

O čom to Pavol hovorí? Príklady. Oni boli pokrstení do cirkvi. Mali absolútne správny krst. Jeden je trikrát dopredu, dozadu, v mene Otca, Syna a Ducha Svätého, iba Ježiš, čokoľvek to bolo.

Oni mali správny krst. Boli pokrstení správne. My sa hašteríme, nepokojíme a hádame ohľadom takýchto malých vecí. Čo dobré to robí? Opúšťate ten hlavný princíp. Naše cirkvi sa rozdelili kvôli krstu. Presne tak.

Potom povieš, „Ó, haleluja, oni nemajú duchovné požehnania ako máme my. Sú len starí, studení, formálni. Sláva Bohu, ja jem skutočnú Mannu Božiu, viem, že to je pravda.“ To je úplná pravda. Ale čo je na tom? Povieš, „Brat, ja... Duch Svätý naozaj padá v našej cirkvi.“ To je dobre, ale aký to robí rozdiel pre teba, ak nie si správnym druhom nádoby, do ktorej To padá?

veci, ktoré si urobil ty; to sú veci, ktoré vyprodukovala tvoja viera. Ale pokiaľ ti niečo neurobil Boh; nové narodenie...

²⁶ Teraz na chvíľu, no, 4. verš:

A všetci pili tú istú duchovnú skalú, lebo pili z tej duchovnej skaly, ktorá išla za nimi, a tou skalou bol Kristus.

Všetci pili z prameňa. Radovali sa. No, čo to znamená? Pšenica a burina sa obe radovali, že dostali tú duchovnú vodu.

My chodíme do zboru. Tlieskame rukami spolu s ostatnými. Vykríkujeme spolu s ostatnými. Skáčeme hore a dole po zemi spolu s ostatnými. Chválim Boha spolu s ostatnými. Prorokujeme spolu s ostatnými. Hovoríme v jazykoch ako tí ostatní. Modlíme sa za chorých ako tí ostatní. Ale on povedal... No, počúvajte, ako ideme trocha ďalej.

²⁷ No, to – chcem sa na minútu zastaviť na tom, že tou Skalou bol Kristus. Tou Skalou bol Kristus. Bolo to tam v doslovnej forme, ako to je dnes v duchovnej forme. Manna, Pokrm, ktorý je Slovom, ktoré prichádza od Boha z nebies; Kristus je Slovo Božie a my sa krmíme na Slove. Vidíte? Sedíme ako pri posolstve dnes ráno; počúvame, naše duše sa načahujú, chytajú to Slovo. Žijeme skrze Slovo. On povedal, „Oni všetci jedli rovnakú duchovnú mannu; a všetci pili, všetci pili z rovnakej duchovnej Skaly: a tou Skalou bol Kristus.“

Pomyslite na to. No, čo to tu on nakoniec dodáva? On tých Korinťanov varuje, „Bud'te opatrní v tom, čo robíte. Keď prichádzam medzi vás, jeden má žalme, jeden má jazyk, jeden má toto a druhý má tamto. Jeden má proroctvo; jeden má zjavenie; jeden robí toto a druhý robí tamto. Bud'te opatrní; nezakladajte na tom svoju vieru.“

Tie veci sú v poriadku. Majú svoje miesto a tiež v cirkvi, ale nikdy na tom nezakladajte svoje spasenie. Ak váš život nepasuje dokopy s Božím Slovom, to je potom čas, aby ste sa dali do poriadku s Bohom.

²⁸ Všimnite si. No, a táto Skala, táto Skala bola Skala, ktorá bola na púšti. A chcem, aby ste si všimli, že keď Boh povolal Mojžiša a poslal ho dolu do Egypta, aby vyslobodil deti Izraela spod jarma faraóna, On povedal, „Čo je to v tvojej ruke?“

A on povedal, „To je palica.“ A vzal tú palicu, hodil ju na zem a ona sa stala hadom. A on... Mojžiš utiekol. Potom to zodvihol a stalo sa to palicou v jeho ruke. A tá palica, keď sa dostal do Egypta, on ju vystrel

nad Egyptom a prišli muchy. Vystrel ju a padli pliahy. To bol Boží súd. Boží súd bol v tom vystretí tej palice.

A aby ste si všimli, predtým, ako mohla byť tá palica naozaj držaná, Mojžiš vložil svoju ruku ku svojej hrudi; stala sa malomocnou tak, ako je od začiatku každý človek, podľa prirodzenosti hriešnik. Nedá sa to nijako obísť. Si narodený v hriechu, utvorený v neprávosti, prichádzaš na svet a hovoríš klamstvá. Mohol si byť posvätený na oltári v cirkvi svojej matky. Mohol si byť pokropený; mohol si byť týmto, tamtým, ale od začiatku si hriešnikom.

Potom tu je ďalšia... Boh povedal, „Vlož svoju ruku znova ku svojej hrudi.“ On si znova vložil ruky k srdcu podľa Božieho poverenia, tam, kde sme prv boli privedení, ako jeho ruka, malomocenstvo. Prv si bol Bohom privedený ako hriešnik, nie skrze výber, ale skrze prirodzenosť. Potom idete znova naspäť, a keď vyšiel von, tá ruka bola čistá a perfektná ukazujúc tak, že táto ruka, predtým, ako mohla mávať palicou súdu; predtým, ako mohla mávať, musela to byť očistená ruka. A akýkoľvek kazateľ, akýkoľvek učiteľ...

²⁹ Dnes ráno som počul niečo, čo mi naozaj zrazilo krv. Keď som zapol rádio, práve predtým, ako som prišiel... Ak tu je niekto, kto je tej osobe príbuzný, toto nie je neúcta. Nemám v úmysle vás raniť. Ale je čas, a nech mi Boh pomáha, aby som bol vždy dostatočne takým Kresťanom, ktorý to, čo je čierne, nazýva čiernym; a biele bielym. Aby som bol úprimný. Počul som niekoho spievať a povedal, „Mám svoj Testament,“ a otvoril to a čítal Písmo a kázal z 1. Žalmu, „Požehnaný človek, ktorý nesedí na stolici posmievačov, nekráča po ceste hriešnikov.“ Viete, kto to bol? Ten rokenrolový chlapík, Jimmy Osborn v rádiu kázal Evanjelium. Ó, brat, ak tu kedy bola nejaká hanba! Takáto osoba nemá žiadne právo, aby vchádzala do Slova živého Boha.

A vezmite si tohto chlapíka, ktorý je na „stodolovom tanci“ v Renfro Valley, celú noc na veľkom večierku, tleskajú rukami a vyvádajú na večierku, a na ďalšie ráno trochu zmení svoj hlas a rozpráva ako kresťan. No, to je vulgárnosť a nečistota v očiach Božích! Ruka, ktorá máva touto palicou súdu, musí byť očistená skrze moc a vzkriesenie Krista. On nemá žiadne právo na to, aby zaobchádzal so Slovom Božím.

³⁰ Dokonca mnohí kazatelia sa pokúšajú ospravedlňovať tohto Elvise Presleyho, ktorý nie je ničím iným než moderným Judášom Iškariotským. Judáš Iškariotský dostal tridsať kúskov striebra. Elvis Presley dostal milión dolárov a flotilu kadilakov, ale zapredal sa. On bol letničným veriacim a predal svoje právo prvorodenstva, aby sa stal

objaví krv. A oni naplnili to miesto a on ukázal, ako mal pod svojím opaskom zapichnuté dve ihly. Každý vie, že môžete tento prst prepichnúť a nebude to krváčať, pokiaľ to nestisnete alebo nestlačíte. Prepichnete do toho diery a to sa nebude diať, pretože žily sú odtiaľ dosť ďaleko. A keď to urobil, ukázal, ako to urobil, a mal tu vzadu olej, položil tam ruky.

Potom prišiel hore a povedal, „Vidíte moje ruky? Sú úplne normálne.“ Potom povedal, „Sláva Bohu! Haleluja!“ A stisol si takto dolu ruky, ukázal, že z jeho prstov bola vytlačená krv. Zatiaľ čo všetci vykrikovali, on si utrel hlavu a bol tam kríž, keď to urobil práve ten človek, ktorý bol s tým mužom. Tam to bolo odhalené rovno pred poslucháčstvom a s... Siahol do svojich vreciek, aby ukázal ten olej. Jeden na stenu urobil srdce a povedal, „Táto stena dýcha krvou Ježiša. To je Ježišovo srdce.“

Do vnútra vošiel starý veľký muž z Texasu, nebol vystrašený. Povedali, že ak by sa toho ktokoľvek dotkol, zomrie. Mali tam všade laná. Máme z toho fotky, a všade tam, kde mala táto stena krváčať – vydychovať krv z toho srdca. A tento chlapík vošiel dnu a vkízol do tej cirkvi, on a jeho manželka, a zmyli z tej steny tú farbu, sadli si tam dozadu a počkali, kým prišli dnu. Pastor povedal, „No, viete, Ježiš tu bol a dal to preč.“

On povedal, „Ježiš s tým nemá nič spoločné. Sám som to urobil.“ To je pravda.

⁴² Čo sa stalo? Je to kvôli tomu, že ľudia sú nestabilní na Slove živého Boha. Či nehovorí Biblia, že prídu z východu, zo západu, zo severu a z juhu; bude hlad, nielen po chlebe a vode, ale po počutí Slova Božieho.

Čo za deň, v ktorom žijeme. A teraz vidíme všetky tieto veľiké denominačné cirkvi, ako sa spájajú dokopy. A dostalo sa to do miesta, že musíte patriť do tohto zväzu cirkví predtým, ako vôbec môžete mať rádiové vysielanie. Si pomimo rádia, chlapče, netráp sa ohľadom toho, a zvyšok z nich je tiež, a zo všetkých televíznych programov. Predtým, ako to budeš môcť robiť, budeš musieť patriť do zväzu cirkví. A keď to robíš, netvoríš nič iné než znamenie šelmy z Biblie. Tak vidíte. Vidíte, ako to je všetko spojené dokopy?

⁴³ Ó, vďaka buď Bohu, že existuje skutočne živý Boh. Existuje skutočne pravdivý Pán. Existuje skutočne pravdivé Slovo. Existuje skutočne pravdivé uzdravenie. Existuje skutočnosť všetkých týchto vecí. Ale, brat, nikdy nezakladaj svoju vieru na nejakej malej senzácii,

neprávosti; nikdy som vás nepoznal.“ Prekontrolujte sa! Máme nadchádzajúce prebudenecké zhromaždenie. Viem, že toto je ťažké. Ale, brat, akýkoľvek otec, ktorý nenapráva svoje deti, nie je dobrým otcom. Je to tak. Rozmetaní...

39

A to všetko sa nám stalo výstražným príkladom...
(Pavol hovorí, veríte tomu? To bolo príkladom. V poriadku.)
...nato, aby sme neboli žiadostiví zlého, jako aj oni žiadali.

Dokážete si predstaviť človeka, ktorý tam stojí a je diskdžokej, dídžej, a hrá špinavý rokenrol; a niečo sa stalo a všetci zostali šokovaní; a všetky tie druhy nečistých piesní, ktoré hrá Elvis Presley a títo chlapíci, a potom príde naspäť a napodobňuje kázanie Evanjelia? Pomyslite na to! Dokážete si predstaviť muža a ženu, ako sedia vonku, a tá žena leží vonku na dvore, vyzerá nečisto, napoly vyzlečená, vystavuje sa pred mužmi, a potom príde rovno naspäť a pije z duchovnej Skaly a vykrikuje a vyvádza?

Medzi letničnými ľuďmi je veľká náuka o emancipácii žien. Nosia veľikánske podlhovasté náušnice a všemožne sa obliekajú. A jeden mladý chlapík sedel pred pár dňami vpredu pred mojím domom v malom nákladiaku, vykrikoval, že jeho manželka, letničná, hovorila v jazykoch, vydávala proroctvo. Samozrejme. A hovorí to v cirkvi, kde všetci nosia šortky. A on... Ona ide rovno na ulicu o ôsmej a deviatej hodine večer, zbiera malé cigaretové špaky, ktoré iní odhodili, a fajčí a stále vykrikuje, chváli Pána a vydáva proroctvá.

⁴⁰ Minule som sedel v cirkvi, kde bol jeden významný muž Boží, ktorého si veľmi ctím, a on toto odhaľoval. Po tom, ako jeden z tých ľudí, ktorý je toho hlavou, vychádza von a všetka táto krv mu vytekala z rúk a také veci... A ja som až zachrípol, ako som sa snažil od východu po západ odsúdiť tú vec na základoch Biblie, keďže to nie je z Boha. Akákoľvek krv, ktorá by vytekla z Krista, by bola telesnou krvou. Tým pádom je tu Jeho telesné telo. Tým pádom sa zakončil druhý príchod. Ježiš povedal, „Neverte, keď povedia, 'Hľa, je na púšti.' Neverte, keď povedia, 'Tu je.' Neverte. Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a preukážu znamenia a zázraky, že by to až zviadlo samotných vyvolených.“

⁴¹ A kričal som o tom od východu po západ. A nakoniec na západnom pobreží, starý doktor Canada, ktorý je mojím blízkym priateľom, on sa postavil, a ďalší muž, ktorý bol manažérom určitého človeka, ktorý s tým začal, s jedným z týchto hnutí, prišiel tam hore a vydal veľké... Povedal, „Čistý olej“ a „svätá krv“, alebo, že dnes sa

rokenrolom, a je inšpirovaný diablom. A nebudem si ohľadom toho dávať servítku pred ústa. Nie veru. A moderný Judáš Iškariotský...

A potom sa dokonca kazatelia snažia podporiť takú vec. A Elvis Presley hovorí, „Áno, ja dôverujem k dosiahnutiu všetkého svojho úspechu Bohu.“ Ako by kedy živý svätý Boh udelil úspech vulgárnosti?! A niečo tak diabolsky zdémonizované, to je absolútne jednou z najväčších prekážok, ktoré tento národ kedy videl, chlapík ako Elvis Presley, ktorý poslal milióny duší do pekla skrze jeho odporný špinavý rokenrolový nezmysel. Istotne, nemám vôbec žiadneho ospravedlnenia. Ak mi môžete veriť, že som Božím prorokom, pamätajte, tam je stelesnený diabol, absolútne.

³¹ A Jimmy Osborn a tamtí nemajú nič do činenia s Božím Slovom. A ani žiaden človek, ktorý berie nadarmo Meno Božie, a večierky a tancovačky s rokenrolom a také vulgárne nezmysly, nemá právo prísť za žiadnu kazateľňu a snažiť sa brať Slovo Božie. To je to, čo sa dnes deje s týmito mnohými cirkvami. Vezmete von z tamtých miest niektoré z týchto boogie-woogies. Drobné dievča, ktoré tam vonku žúruje a jeden večer tu robí všetok tento rokenrol a prichádza ku oltáru, a na ďalší večer ju necháte hore spievať pieseň. Niektorí z vás mužov vezmete z tamtých miest, z nočného klubu, tých hráčov na gitare, a za dva týždne ho dáte za kazateľňu, aby kázal. Brat, hovorím ti, tu by to nikdy nemohol urobiť. V žiadnom prípade, musí sa cvičiť, aby bol dokázaný a potvrdil sa ako muž Boží.

Neveríme tu na takéto skoky za jednu noc. To je to, čo dostalo cirkev do stavu, v ktorom dnes je. Potrebujeme Pravdu. Toto Slovo je Pravda. Je to tak. Ruka, ktorá máva touto palicou súdu, musí byť čistou rukou. Absolútne. Tá Mojžišova ruka súdu bola očistená. A potom bola do nej vložená tá palica. A tá palica išla dolu a priviedla súdy na Izrael.

³² A potom na púšti je taký nádherný predobraz. A musím zakončiť. Tento nádherný predobraz... Keď tam bola Skala a tou Skalou bol Kristus. A hynúci ľudia umierali od smädu a zaslúžili si to. Zaslúžili si zomrieť, pretože reptali. Sťažovali sa; od začiatku neboli veriaci. Neboli nič iné než intelektuálni veriaci. Vykonal... Udialo sa nadprirodzené a vyšiel von zmiešaný zástup. Neboli obrátení zo srdca.

Vieme len o troch z tej skupiny: Mojžiš, Áron a Kálef... Miriam, a Miriam tiež ukázala svoje prestúpenie, keď sa smiala kvôli tomu, že Mojžiš sa oženil s týmto černošským dievčaťom. A povedala, „Či tam neboli nejaké iné dievčatá na vydaj, a tak ďalej, mohol to urobiť tak.“ A Bohu sa to nepáčilo a ranil ju malomocenstvom. A jej vlastný brat vykrikoval a povedal, „Či necháš svoju sestru, aby zomrela v takom

stave?“ A Boh povedal Mojžišovi, aby prišiel pred Neho, a on išiel a prihovoral sa za malo– za Miriam. Ona už potom dlho nežila.

³³ Nie, brat, to, čo robí Boh, je dokonalé. Nemáme žiadne právo do toho niečo vkladať s našimi myšliami; len to nechajme tak, ako to je. Boh to urobil. Boh to povedal. Tým to je vybavené. Len to vezmite, alebo neviete ako... Ak by som to dokázal vysvetliť, potom by som bol rovný Bohu. Nedokážem to vysvetliť; len tomu verím. To je celé. To je všetko, čo je odo mňa požadované, aby som robil. Od nikoho nie je požadované, aby to vysvetlil, pretože to je poza naším intelektom. Je to poza našou inteligenciou. To je Boh, ktorý to robí, takže to nemôže byť vysvetlené. Len to prijímam skrze vieru a hovorím, že je to mojím osobným vlastníctvom a verím tomu. Nedokážem to vysvetliť.

³⁴ Ako tam ležala táto skala, Boh mal skalú, ktorá bola plná vody. Len malá skala, možno nie väčšia ako tento stôl, ale keď Mojžiš túto skalú udrel, vyšlo odtiaľ dostatočné množstvo vody, aby napojilo dva milióny ľudí, a nie len to, ale aj všetok ten dobytok a ovce a ostatné veci, ktoré mali so sebou.

Ó, keď vidím niektorého z týchto umelcov, ktorí maľujú obrazy malej kvapky, ktorá kvapká zo skaly, a dieťa tam stojí s malým vedierkom v ruke... Ó, to nikdy takto neprišlo; prišlo to skrze mocné gejíry, ktoré sa valili von. Napojilo to dva milióny ľudí a okrem toho ich ťavy a všetky ich zvieratá. Tou Skalou bol Kristus Ježiš, nádherná paralela ku Jánovi 3:16. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodného Syna, aby, ktokoľvek verí v Neho, nezahynul, ale mal večný Život.“

³⁵ A všimnite si, čo sa stalo. Ten jediný spôsob, ako z tej skaly mohli dostať von vodu, tá palica súdu musela udrieť tú skalú. A Mojžiš tú skalú udrel a na tú skalú dopadol Boží súd. A keď sa to stalo, ona vydala svoje vody. Ľudia boli úplne... Boh ich práve nechával zomrieť, pretože Mu neverili. Boli nečestní; boli zatratenci. Nezaslúžili si žiť. Dokonca... Mojžiš ich nazval rebelmi, ktorí sa búrili proti Bohu. A zaslúžili si zomrieť. A každý z nás si zaslúži zomrieť; pretože sme rebelmi proti Bohu. Správne. Všimnite si, všetci si zaslúžime zomrieť, ale Boh je taký milostivý... On by na nás nemal ani pomyslieť. Ale On je tak milostivý, že vzal hriechy každého jedného z nás a udrel to na Svojho jednorodného Syna, Krista, aby sme nemuseli zahynúť, ale mohli mať večný Život.

³⁶ Ako by sme mohli piť z tej Skaly a potom nebyť v poriadku vo svojich srdciach? Ale, brat, dnes ráno sú tam milióny ľudí, ktorí to robia. To je úplná pravda. Oni dôverujú preto, že sú baptistami alebo

metodistami alebo letničnými. Dôverujú preto, lebo mali nejaký malý divný pocit; preto, lebo hovorili v jazykoch; preto, lebo vykrikovali; preto, lebo tancovali; preto, lebo mali zhromaždenie s uzdravovaním a Boh uzdravil chorých, alebo niečo, na čom spočívajú, preto, lebo mali zjavenie, že to bola pravda; preto, lebo robili toto. Tie veci sú v poriadku, nič proti nim nehovorím, ale to nemá nič do činenia s твоjím spasením, absolútne nič. Mohol by si zo svojej ruky vyťahovať olej, až by naplnil celý galón; vyťahovať zo svojej tváre krv, a to stále nič neznamená. Je to tak. Pavol povedal, „Mohol by som hovoriť v ľudských i anjelských jazykoch, a stále byť stratený. Hoci by som mal múdrosť a poznanie a mohol stáť a vysvetľovať tú Bibliu, len to usporiadať, pospájať to len dokopy, to s tým stále nemá nič spoločné.“

³⁷ Brat, oni všetci pili z rovnakej Skaly; tou Skalou bol Kristus. Súdy dopadli na Krista, aby si mohol mať to privilégium prísť a piť. To je Božia dobrota ku tebe, že prichádzaš piť. To je Božia dobrota ku tebe, že sa kŕmiš zo Slova; Božia dobrota, že nechal, aby si bol pokrstený; Božia dobrota, že ťa učinil občanom, udelil ti zdravie, posadil ťa dnes ráno v tomto zbore. To je Božia dobrota. To všetko je Božia dobrota. Ale čo s tvojou dobrotou naspäť voči Bohu? Si ochotný poddať všetko, každú myšlienku, každé konanie, všetko Jemu? To je to, čo pre teba urobil Boh. Čo ty urobíš pre Neho?

³⁸ Všimnite si, len prečítajme zopár ďalších veršov, potom zakončím, aby sa tak pastor mohol dostať ku slovu. No, pozrite sa.

...a tou skalou bol Kristus.

Teraz 5. verš.

Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu,...

Vidíte, On dovolil, aby boli pokrstení. On im dovolil, aby jedli Slovo a verili tomu. Dovolil im, aby obdržali duchovné požehnania. Dovolil im, aby pili z tej duchovnej Skaly. To všetko Boh urobil skrze Svoju milosť, ale jednako s nimi Boh nebol spokojný. Pozrite sa.

...lebo boli pobití a rozmetaní na púšti.

Po všetkých týchto prežitíach; po všetkých našich veľkolepých zhromaždeniach s uzdravovaním, ktoré sme videli; po všetkých ohromných zázrakoch, ktoré sme videli, ako sa udiali; po všetkých úžasných pocitoch, ktoré sme mali, vykrikovanie a chválenie Boha, pitie z tej Skaly, všetky dobré kázne, z ktorých sme sa radovali, a jednako byť rozmetaní... Všetko to skončilo. „Oddel'te sa odo Mňa, vy, činitelia